

museum, som vil tilfredsstille alle Krav til en ideel Ordning. Og ikke nok med det! Det vilde tillige for Befolkningen baade her i Hovedstaden og ude fra Landet blive en aldeles enestaaende Seværdighed. Det vilde blive en Nationalpark, hvor Befolkningen kunde gaa ud og nyde den friske Luft paa Fridage og Helligdage, samtidig med at de gik ind og saa Museet. Det vilde endvidere blive et Museum, som alle Udlændinge vilde ty til som en af Byens mest seværdige Attraktioner. Det er jo et i hele Verden enestaaende oldnordisk Museum, vi har. Vi har ogsaa et etnografisk Museum, som indeholder en enestaaende Samling, fordi vi her i Landet er begyndt at samle langt, langt tidligere end noget andet Land i den civiliserede Verden. Videnskabsmænd, der har været her og set disse Samlinger, navnlig fra vort Naboland Sverige, og som har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med denne Plan om Overflytningen til Kastellet, er enige om, at det vilde være en Ordning, der tilfredsstillede alle Krav til et Nationalmuseum. Finansielt er denne Ordning altsaa billigere end den, man har planlagt, og ogsaa alle andre Hensyn taler for at forlægge Museet til Kastellet. Der er ikke noget virkeligt militært Hensyn til Hinder for, at man bibeholdt Sølvgadens Kaserne til Kaserne for Livgarden og gjorde Kastellet til Nationalmuseum. Der kan ikke tænkes noget andet militært Argument for, at Livgarden skal ligge i Kastellet end det, som jeg tror, en af de ærede Talere fremsatte i Gaar, nemlig, at den kommanderende General muligvis sætter Pris paa at have Livgarden udenfor Kommandantboligen, at han gerne ser Livgarden holde Parade og spille udenfor Generalboligen, men det er dog ikke et militært Hensyn, som bør være afgørende. Ja, saa er der naturligvis ogsaa det, at selve Kommandantboligen derude er overordentlig bekvem og tiltalende for en General, det skal jeg villig indrømme, men der er intet til Hinder for, at man kunde indrette en passende Generalbolig i Sølvgadens Kaserne, f. Eks. hvor nu Københavns Kommandant har til Huse.

Jeg vil altsaa gerne have at vide af den højtærede Forsvarsminister, om der foreligger nogen som helst militær Nødvendighed — Museumsnødvendighed er der altsaa ikke til Stede —, der er til Hinder for, at Nationalmuseet flyttes til Kastellet, og om den kommanderende General for at gaa med til Hørordningen

af Juli, og for at han med Fortrøstning kunde tage Arbejdet op paa denne Ordning, har stillet som Betingelse, at han fik Lov til at blive boende i Kommandantboligen i Kastellet. Foreligger der noget saadant Tilsagn ved Lidkøbet i Sommer, er det en Betingelse, saa er det saa meget mere beklageligt for den højtærede Regering, da alle Hensyn taler imod, at en saadan Ordning føres ud i Livet. Jeg vil haabe, at det ikke er Tilfældet, og i saa Fald vil jeg ogsaa haabe, at de Konservative og Venstre i Udvalget vil have saa megen national Forstaaelse af denne betydningsfulde Sag, vort Nationalmuseums fremtidige Installering, at de i Udvalget om dette Lovforslag vil foreslaa den lille Ændring, der er nødvendig for, at denne i alle Maader anbefalelsesværdige Plan kan blive virkeliggjort, nemlig en Ændring i § 3, saaledes at der ikke gives Regeringen Tilladelse til at sælge Sølvgadens Kaserne og Livgardens Kaserne. Dersom denne Ændring ikke kan blive foretaget, er denne Museumsplan for altid eller i hvert Fald for en uoverskuelig Fremtid umuliggjort. Det er derfor mit Haab, at Venstre og de Konservative, der sikkert har Sans for en saadan Sags nationale og finansielle Betydning, vil gøre sig den ringe Ulejlighed at foreslaa denne Ændring i Lovforslaget. Saa vil det endda kunne hævdes, at der dog er et enkelt Punkt i dette Lovforslag, der har Eksistensberettigelse. Uden den Ændring ser jeg ikke, med hvilken Beføjelse dette Ting skulde antage den Ret, der her er sat paa dets Bord.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Kvist har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Kvist: Jeg vil i Anledning af det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser sige, at der er ikke Tale om, at Udvalget for Andragender har syltet Andragendet angaaende Museet. Vi har haft Andragendet til Behandling; der forelaa ikke noget Svar fra Ministeren og intet Bevis for, at Andragendet havde været hos Ministeren. Desuagtet bad vi Ministeren komme til Stede til et Samraad, og han oplyste, at Sagen havde været under Overvejelse i Ministeriet, men at Ministeriet, saa længe Kaserneforholdene ikke var afgjort, ikke kunde tage Stilling dertil; der kunde være Tale om mange andre Steder at bygge Museet paa end netop i Kastellet.